

Но нѣмало сива мжглица, лѣтна гургуличка, ви-
ти вѣжди и тънко кръстче? — Кажете ми, кой
ся е тогава занимавалъ съ крилца и тънки
вѣжди, когато тие тънки вѣжди сж биле бло-
кирани отъ позорно робство?

Пай-послѣ да оставимъ това. Може ли да бж-
де сжмнѣние, че дѣдо Любенъ, *Хаджиси Генчо*,
Главчо, *Хаджиси Ничо*, *Таню* и други още
негови херои, не сж типове, не сж биле жи-
ви хора, взети отъ дѣйствителността, отъ на-
шата срѣда? Ами неговиятъ огненъ стилъ? Ами
сатирита му, юморътъ му? Сравненията му и
пр.? — Всичко това, вѣрвамъ азъ, че ще ся
има прѣдъ видъ отъ бжждицѣ негови биогра-
фи, всичко това тържественно свидѣтелствова за
неговитѣ поетически дарби. Нѣма да говоря за
съдържанието на неговитѣ съчинения, или по-
добрѣ за мисльта, която е главното достоин-
ство на всѣки списателъ и която е притѣжа-
валъ покойникътъ. Въ беллетристиката, той е
подражавалъ на Гоголя и на Марка Вовчекъ;
въ критиката на Бѣлински, Добролюбова и Пи-
сарева; въ описателната форма, той ни напомня
Хайне и Александра Герцена. Съчинението на тоя
последниятъ: *Билос и Думи* има голѣмо сход-
ство съ неговитѣ въспоменания: *Записки за*
България и българитѣ. Азъ казахъ, че той
сѣздалъ епоха въ нашия политически животъ.
Не е само това. Той е направилъ революция и
въ литературата ни, той е далъ направление,